

Bruksela, 18 września 2026 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0270 (NLE)

13406/26
ADD 1

UD 255
TR 2
MED 46

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	17 września 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 477 annex
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIK do wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Współpracy Celnej UE—Turcja w odniesieniu do przyjęcia decyzji ustanawiającej szczegółowe zasady stosowania decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE—Turcja

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 477 annex.

Zał.: COM(2026) 477 annex



KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 17.9.2026 r.
COM(2026) 477 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

**w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Komitetu Współpracy Celnej UE—Turcja w odniesieniu do przyjęcia decyzji
ustanawiającej szczegółowe zasady stosowania decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia
WE—Turcja**

ZAŁACZNIK

DECYZJA NR .../2026 KOMITETU WSPÓŁPRACY CELNEJ UE–TURCJA

z dnia xx xx 2026 r.

ustanawiająca szczegółowe zasady stosowania decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja

KOMITET WSPÓŁPRACY CELNEJ,

uwzględniając Układ z dnia 12 września 1963 r. ustanawiający stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją,

uwzględniając decyzję nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wprowadzenia w życie ostatniego etapu unii celnej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 6, art. 13 ust. 3 i art. 28 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komitet Współpracy Celnej ustanawia odpowiednie środki niezbędne do wprowadzenia w życie przepisów unii celnej, o których mowa w art. 3, 13 i 28 decyzji nr 1/95. W tym celu Komitet Współpracy Celnej przyjął decyzję nr 1/2006 z dnia 26 września 2006 r. ustanawiającą szczegółowe zasady stosowania decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja.
- (2) Konieczna jest zmiana decyzji nr 1/2006 w odniesieniu do warunków wystawiania świadectw przewozowych A.TR w formie elektronicznej.
- (3) Decyzją nr 1/1999 Komitetu Współpracy Celnej WE–Turcja z dnia 28 maja 1999 r.⁽²⁾ ustanowiono procedury ułatwiające wystawianie świadectw przewozowych EUR.1 i deklaracji na fakturze na mocy przepisów regulujących handel na warunkach preferencyjnych między Unią Europejską, Turcją i niektórymi państwami europejskimi. Przepisy te ustanawiają system kumulacji pochodzenia oparty na identycznych regułach pochodzenia i zakazie jakiegokolwiek zwrotu lub zawieszenia należności celnych w odniesieniu do danych towarów. Decyzja nr 1/1999 przewidywała również używanie deklaracji dostawców sporządzanych przez eksporterów z Unii Europejskiej i z Turcji, potwierdzających status pochodzenia z Unii lub z Turcji, zgodnie ze wspomnianymi regułami, towarów otrzymanych od dostawców z drugiej strony unii celnej oraz powiązane metody współpracy administracyjnej.
- (4) Decyzja nr 1/2000 Komitetu Współpracy Celnej WE–Turcja z dnia 25 lipca 2000 r.⁽³⁾ w sprawie uznawania, jako dowodu pochodzenia ze Wspólnoty lub Turcji, świadectw przewozowych EUR.1 lub deklaracji na fakturze wystawianych przez niektóre państwa, które zawarły układ preferencyjny ze Wspólnotą lub z Turcją, miała na celu zapewnienie, że towary objęte unią celną będą mogły korzystać z przepisów dotyczących obrotu przewidzianych decyzją nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja także wtedy, gdy są one przywożone do jednej ze stron unii celnej z dołączonym dowodem pochodzenia wystawionym w państwie, z którym zarówno Unia Europejska, jak i Turcja zawarły preferencyjne umowy handlowe, zapewniające między nimi system kumulacji pochodzenia, oparty na identycznych regułach pochodzenia oraz zakazu jakichkolwiek zwrotów czy zawieszania ceł na odnośne towary.

¹ Dz.U. L 35 z 13.2.1996, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/1995/1\(5\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/1995/1(5)/oj).

² Dz.U. L 204 z 4.8.1999, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/535/oj>.

³ Dz.U. L 211 z 22.8.2000, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2000/526/oj>.

- (5) Decyzje nr 1/1999 i nr 1/2000 zostały przyjęte w celu ułatwienia wspólnego stosowania unii celnej i preferencyjnych uzgodnień handlowych między Unią Europejską lub Turcją i niektórymi krajami. Z zastrzeżeniem niezbędnych dostosowań mających na celu zapewnienie zgodności tych decyzji z najnowszymi zmianami, do decyzji nr 1/2006 włączono nowe przepisy, a decyzje nr 1/1999 i nr 1/2000 uchylono.
- (6) W decyzji nr 1/2006 przyjęto niezbędne odniesienie do świadectw przewozowych EUR-MED po objęciu systemem paneuropejskiej kumulacji pochodzenia uczestników partnerstwa eurośródmorskiego, w oparciu o deklarację barcelońską przyjętą na konferencji eurośródmorskiej, która odbyła się w dniach 27 i 28 listopada 1995 r.
- (7) Należy dostosować przepisy decyzji nr 1/2006 do decyzji nr 1/2023 Wspólnego Komitetu Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródmorskich preferencyjnych reguł pochodzenia z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie zmiany Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródmorskich preferencyjnych reguł pochodzenia⁴.
- (8) Należy zaktualizować przepisy decyzji nr 1/2006 w celu dostosowania ich do nowych przepisów prawa celnego UE i Turcji.
- (9) Zachodzi ponadto potrzeba dodania do tekstu różnych poświadczeń w nowych językach urzędowych Unii, co wynika z rozszerzenia Unii Europejskiej.
- (10) W celu ułatwienia wprowadzenia w życie szczegółowych zasad stosowania decyzji nr 1/95 należy zastąpić decyzję nr 1/2006 nową decyzją,
- (11) Decyzja nr 1/2023 Wspólnego Komitetu Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródmorskich preferencyjnych reguł pochodzenia z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie zmiany Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródmorskich preferencyjnych reguł pochodzenia weszła w życie dnia 1 stycznia 2025 r.
- (12) Przepisy przejściowe umożliwiły stosowanie Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródmorskich preferencyjnych reguł pochodzenia, opublikowanej w Dz.U. UE L 54/26.2.2013, równoległe ze zmianą Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródmorskich preferencyjnych reguł pochodzenia w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. na mocy decyzji nr 2/2024 Wspólnego Komitetu Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródmorskich preferencyjnych reguł pochodzenia.
- (13) Należy zatem przewidzieć retrospektywne stosowanie od dnia 1 stycznia 2026 r. przepisów dotyczących kumulacji diagonalnej w ramach Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródmorskich preferencyjnych reguł pochodzenia, aby zapewnić ciągłość prawa, zachować pewność prawa dla przedsiębiorców i organów celnych oraz uniknąć wszelkich zakłóceń w stosowaniu preferencyjnych reguł pochodzenia w ramach unii celnej po wygaśnięciu przepisów przejściowych w dniu 31 grudnia 2025 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

TYTUŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Niniejsza decyzja określa przepisy wykonawcze do decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja, zwanej dalej „decyzją podstawową”.

Artykuł 2

⁴ Dz.U. L 390 z 19.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/390/oj>.

Do celów niniejszej decyzji:

- 1) „państwo trzecie” oznacza państwo lub terytorium, które nie należy do obszaru celnego unii celnej WE–Turcja;
- 2) „strona unii celnej” oznacza z jednej strony obszar celny Unii Europejskiej, z drugiej strony obszar celny Turcji;
- 3) „państwo” oznacza albo państwo członkowskie Unii Europejskiej, albo Turcję;
- 4) „unijny kodeks celny” oznacza unijny kodeks celny ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r.⁵, z późniejszymi zmianami;
- 5) „przepisy wykonawcze do unijnego kodeksu celnego” oznaczają zmienione rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r.⁶ ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny.

TYTUŁ II

PRZEPISY CELNE MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO HANDLU TOWARAMI MIĘDZY DWIEMA STRONAMI UNII CELNEJ

ROZDZIAŁ 1

Postanowienia ogólne

Artykuł 3

Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących obrotu ustanowionych w decyzji podstawowej, unijny kodeks celny i jego przepisy wykonawcze, które mają zastosowanie w obszarze celnym Unii Europejskiej, oraz turecki kodeks celny i jego przepisy wykonawcze, które mają zastosowanie na terytorium Turcji, mają zastosowanie w handlu towarami między dwiema stronami unii celnej, zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszej decyzji.

Artykuł 4

1. W celu realizacji przepisów art. 3 ust. 4 decyzji podstawowej formalności przywozowe uważa się za dokonane w państwie eksportującym w drodze zatwierdzenia dokumentu niezbędnego do realizacji obrotu odnośnymi towarami.
2. Zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, powoduje powstanie długu celnego w przywozie. Inicjuje ono również nałożenie środków polityki handlowej opisanych w art. 12 decyzji podstawowej, którym towary mogą podlegać.
3. Za moment powstania długu celnego, o którym mowa w ust. 2, uważa się moment przyjęcia przez organy celne zgłoszenia wywozowego związanego z odnośnymi towarami.
4. Dłużnikiem jest osoba składająca zgłoszenie. W przypadku przedstawicielstwa pośredniego osoba, w której imieniu złożono zgłoszenie, jest również dłużnikiem.
5. Kwotę należności celnych odpowiadającą kwocie długu celnego ustala się według tych samych zasad co w wypadku przyjęcia, z tą samą datą, zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu odnośnych towarów w celu zakończenia procedury uszlachetniania czynnego.

ROZDZIAŁ 2

Przepisy dotyczące współpracy administracyjnej w zakresie przemieszczania towarów

⁵ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁶ Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558.

Artykuł 5

Bez uszczerbku dla art. 12 i 18, dowód wypełnienia wszystkich wymagań dotyczących wprowadzenia w życie przepisów dotyczących obrotu, ustanowionych w decyzji podstawowej, zostanie przedstawiony w formie dokumentu potwierdzającego wystawionego na żądanie eksportera przez organy celne Turcji lub państwa członkowskiego.

Artykuł 6

1. Dokumentem potwierdzającym, o którym mowa w art. 5, jest świadectwo przewozowe A.TR. Wzór tego formularza znajduje się w załączniku I.

2. Świadectwo przewozowe A.TR można stosować tylko wtedy, gdy towary zgłoszone do wywozu w jednej ze stron unii celnej są tymi samymi towarami, które zostały wywiezione z drugiej ze stron unii celnej. Nie mogą one ulec żadnym zmianom, przeróbkom ani zostać poddane czynnościom wykraczającym poza czynności niezbędne do zachowania ich w dobrym stanie lub innym niż dodawanie lub umieszczanie znaków, etykiet, pieczęci lub jakiegokolwiek dokumentacji w celu zapewnienia zgodności ze szczególnymi wymogami krajowymi importującej strony unii celnej, przeprowadzone pod dozorem celnym w państwie trzecim lub państwach trzecich tranzytu, lub dzielenie, przed zgłoszeniem ich do dopuszczenia do obrotu.

3. Dopuszcza się przechowywanie produktów lub przesyłek, pod warunkiem że pozostaną one pod dozorem celnym w państwie trzecim (państwach trzecich) tranzytu.

4. Bez uszczerbku dla przepisów art. 7–17, dopuszcza się dzielenie przesyłek, pod warunkiem że pozostaną one pod dozorem celnym w państwie trzecim lub państwach trzecich dzielenia przesyłek.

5. W przypadku wątpliwości strona importująca unii celnej może w każdym momencie zażądać od importera lub jego przedstawiciela przedstawienia wszelkich stosownych dokumentów w celu udokumentowania zgodności z niniejszym artykułem, przy czym zgodność tę można udowodnić za pomocą wszelkich dokumentów potwierdzających, a w szczególności za pomocą:

- a) umownych dokumentów przewozowych w rodzaju konosamentu;
- b) dowodów faktycznych lub materialnych, jak oznakowanie lub numeracja opakowań;
- c) świadectwa niemanipulacji dostarczonego przez organy celne państwa (państw) tranzytu lub dzielenia przesyłek lub wszelkich innych dokumentów wykazujących, że towary pozostawały pod dozorem celnym w państwie (państwach) tranzytu lub dzielenia przesyłek; lub
- d) wszelkich dowodów związanych z samymi towarami.

Artykuł 7

1. Świadectwo przewozowe A.TR jest poświadczane przez organy celne państwa eksportującego, gdy objęte nim towary są wywożone. Jest ono udostępniane eksporterowi w momencie, gdy rzeczywisty wywóz dojdzie do skutku lub zostanie zapewniony.

2. Świadectwo przewozowe A.TR może zostać poświadczone tylko wtedy, gdy może pełnić rolę dowodu potwierdzającego wymaganego do zastosowania przepisów dotyczących obrotu, ustanowionych w decyzji podstawowej.

3. Eksporter ubiegający się o wystawienie świadectwa przewozowego A.TR jest przygotowany do dostarczenia w każdej chwili, na żądanie organów celnych państwa eksportującego, w którym wystawiane jest świadectwo przewozowe A.TR, wszystkich

odpowiednich dokumentów poświadczających status objętych nim towarów, jak również wypełnienie innych wymagań określonych w decyzji podstawowej oraz w niniejszej decyzji.

4. Eksporter występujący z wnioskiem o wystawienie świadectwa przewozowego A.TR przechowuje kopię tego świadectwa i wszystkich załączanych dokumentów w formie papierowej lub elektronicznej przez okres co najmniej trzech lat od daty wystawienia.

5. Organy celne wystawiające świadectwo podejmą wszelkie czynności niezbędne do weryfikacji statusu towarów i spełnienia innych wymagań decyzji podstawowej oraz niniejszej decyzji. W tym celu mają one prawo zażądać przedstawienia wszelkich dowodów oraz przeprowadzić weryfikację ksiąg rachunkowych eksportera lub wszelkie inne kontrole, które uznają za stosowne. Organy celne wystawiające świadectwo zapewnią również należyte wypełnienie świadectw. W szczególności sprawdzają, czy pole przeznaczone na opis produktów zostało wypełnione w sposób wykluczający możliwość dodania fałszywych wpisów.

6. Organy celne państwa eksportującego wystawiającego świadectwo przewozowe A.TR przechowują dokumenty dołączone do wniosku o wydanie tego świadectwa przez okres co najmniej trzech lat od daty wystawienia.

Artykuł 8

1. Świadectwo przewozowe A.TR dostarcza się w ciągu czterech miesięcy od daty jego wystawienia przez organy celne państwa eksportującego organom celnym państwa importującego.

2. Świadectwa przewozowe A.TR, dostarczone organom celnym państwa importującego po ostatecznej dacie ich przedłożenia określonej w ust. 1, mogą zostać przyjęte w wypadku, gdy niedostarczenie dokumentów w terminie wynikało z wystąpienia wyjątkowych okoliczności.

3. W innych przypadkach opóźnionego przedłożenia świadectw organy celne państwa importującego akceptują świadectwa przewozowe A.TR, gdy towary zostały dostarczone przez ostateczną datą podaną powyżej.

Artykuł 9

1. Świadectwa przewozowe A.TR sporządza się w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej lub w języku tureckim oraz zgodnie z krajowymi przepisami państwa eksportującego. W razie sporządzenia świadectw w języku tureckim sporządza się je również w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej. Świadectwa są wypisywane maszynowo, albo ręcznie z użyciem atramentu i drukowanymi literami.

2. Każdy formularz ma wymiary 210 x 297 mm. Należy użyć papieru w kolorze białym, klejonym, do pisania, niezawierającego masy włóknistej mechanicznej i o gramaturze nieprzekraczającej 25 g/m². Papier powinien być pokryty zielonym wzorem giloszowym, umożliwiającym łatwe dostrzeżenie wszelkich fałszerstw dokonanych za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych.

Państwa członkowskie i Turcja mogą zastrzec sobie prawo do samodzielnego drukowania formularzy lub zlecania ich druku upoważnionym firmom. W tym drugim wypadku każdy formularz zawiera informację o takim upoważnieniu. Każdy formularz zawiera nazwę i adres firmy drukarskiej lub oznaczenie, za pomocą którego można ją zidentyfikować. Zawiera on także numer seryjny służący do jego identyfikacji.

3. Świadectwa przewozowe A.TR wypełnia się zgodnie z objaśnieniem znajdującym się w załączniku II oraz wszelkimi dodatkowymi zasadami ustanowionymi w ramach unii celnej.

Artykuł 10

1. UE i Turcja zgadzają się opracować systemy teleinformatyczne do celów wystawiania świadectw przewozowych A.TR.

UE i Turcja ustanawiają procedury wykonawcze dotyczące stosowania świadectw przewozowych A.TR wystawianych w formie elektronicznej zgodnie z ich własnym prawodawstwem wewnętrznym.

2. UE i Turcja wymieniają świadectwa przewozowe A.TR wystawione w formie elektronicznej za pomocą systemów teleinformatycznych, o których mowa w ust. 1, które są w tym celu wzajemnie połączone. Odpowiednie procedury wykonawcze oraz wymogi dotyczące danych w odniesieniu do świadectw przewozowych A.TR wystawianych w formie elektronicznej ustanawia się w drodze decyzji Komitetu Współpracy Celnej.

3. Do czasu ustanowienia wzajemnego połączenia, o którym mowa w ust. 2, świadectwa przewozowe A.TR można wystawiać w formie elektronicznej zgodnie z decyzją nr 1/2025 Komitetu Współpracy Celnej UE–Turcja z dnia 24 kwietnia 2025 r. w sprawie stosowania świadectw przewozowych A.TR wystawianych w formie elektronicznej⁷.

4. Od dnia wprowadzenia w życie ust. 2 wymogi wymienione w art. 9, dotyczące nieelektronicznego wystawiania świadectw przewozowych A.TR, przestają mieć zastosowanie do świadectw przewozowych A.TR wystawionych zgodnie z tym ustępem.

5. Niezależnie od przepisów niniejszego artykułu, świadectwa przewozowe A.TR wystawione i potwierdzone w formie papierowej zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku I w danym państwie nie mogą zostać odrzucone przy przywozie do innego państwa.

Okres stosowania niniejszego ustępu kończy się decyzją Komitetu Współpracy Celnej.

Artykuł 11

1. Świadectwa przewozowe A.TR przedkłada się organom celnym państwa importującego zgodnie z procedurami ustanowionymi przez to państwo. Organy mogą wymagać przetłumaczenia świadectwa. Mogą również wymagać, żeby zgłoszeniu przywozowemu towarzyszyło oświadczenie importera potwierdzające, że towary spełniają warunki wymagane do dopuszczenia do obrotu.

2. Organy celne państwa importującego przechowują przedłożone im świadectwa przewozowe A.TR przez okres co najmniej trzech lat.

3. Stwierdzenie istnienia niewielkich rozbieżności pomiędzy świadectwami przewozowymi A.TR a dokumentem przedłożonym organom celnym do celów dopełnienia formalności przywozowych dotyczących towarów nie powoduje samo przez się nieważności świadectw, jeżeli ustalono bez wątpliwości, że świadectwa odpowiadają przedstawionym towarom.

4. Oczywiste błędy formalne, takie jak błędy maszynowe w świadectwach przewozowych A.TR, nie powodują odmowy przyjęcia świadectw, o ile błędy te nie powodują wątpliwości co do poprawności stwierdzeń w świadectwach.

5. W razie kradzieży, utraty lub zniszczenia świadectwa przewozowego A.TR eksporter może wystąpić do organu celnego, który wystawił świadectwo, o wydanie duplikatu w oparciu o posiadane przezeń dokumenty wywozowe. Wystawiony w ten sposób duplikat świadectwa przewozowego A.TR, który opatruje się datą wystawienia oryginalnego świadectwa przewozowego A.TR, obowiązuje od tej daty. Duplikat świadectwa przewozowego A.TR musi zawierać w polu 8 jedną z poniższych adnotacji oraz numer seryjny oryginalnego świadectwa:

⁷ Dz.U. L, 2025/1239, 1.7.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2025/1239/oj>.

BG	„ДУБЛИКАТ”
ES	„DUPLICADO”
CS	„DUPLIKÁT”
DA	„DUPLIKAT”
DE	„DUPLIKAT”
ET	„DUPLIKAAT”
EL	„ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ”
EN	„DUPLICATE”
FR	„DUPLICATA”
GA	„DÚBLACH”
HR	„DUPLIKAT”
IT	„DUPLICATO”
LV	„DUBLIKĀTS”
LT	„DUBLIKATAS”
HU	„MÁSODLAT”
MT	„DUPLIKAT”
NL	„DUPLICAAT”
PL	„DUPLIKAT”
PT	„SEGUNDA VIA”
RO	„DUPLICAT”
SL	„DVOJNIK”
SK	„DUPLIKÁT”
FI	„KAKSOISKAPPALE”
SV	„DUPLIKAT”
TR	„İKİNCİ NÜSHADİR”.

6. Upoważniony eksporter, o którym mowa w art. 12 ust. 2, może również wystawić duplikat w przypadku kradzieży, utraty lub zniszczenia świadectwa przewozowego A.TR. Świadectwa te, który opatruje się datą wystawienia oryginalnego świadectwa przewozowego A.TR, obowiązują od tej daty. W polu 8 świadectwa umieszcza się jedną z adnotacji wskazanych w ust. 4 wraz z numerem seryjnym oryginalnego świadectwa.

Artykuł 12

1. W drodze odstępstwa od art. 7 można stosować uproszczoną procedurę wystawiania świadectw przewozowych A.TR., przy zapewnieniu zgodności z poniższymi przepisami.

2. Organy celne państwa eksportującego mogą zezwolić dowolnemu eksporterowi (zwanemu dalej „upoważnionym eksporterem”) dokonującemu częstych wysyłek, dla których można wystawiać świadectwa przewozowe A.TR, i który zapewnia, zgodnie z uznaniem właściwych organów, wszelkie niezbędne gwarancje dotyczące weryfikacji statusu towarów, na niedostarczenie w momencie wywozu urzędowi celnemu państwa eksportującego towarów

ani wniosku o świadectwo przewozowe A.TR obejmujące te towary, w celu otrzymania świadectwa przewozowego A.TR na warunkach ustanowionych w art. 7.

3. Organy celne odmawiają udzielenia upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, eksporterom, którzy nie zapewniają wszystkich gwarancji uznanych przez te organy za konieczne. Właściwe organy mogą w każdym momencie uchylić upoważnienie. Muszą to zrobić, gdy upoważniony eksporter przestał spełniać odpowiednie warunki lub zapewniać powyższe gwarancje.

4. Upoważnienie wystawiane przez organy celne będzie określać w szczególności:

- a) urząd odpowiedzialny za wstępne poświadczenie świadectw;
- b) sposób, w jaki upoważniony eksporter musi dowieść, że wykorzystano te świadectwa;
- c) w przypadkach, o których mowa w ust. 5 lit. b), organ odpowiedzialny za dokonanie późniejszej weryfikacji, o której mowa w art. 17.

5. W upoważnieniu określa się, według wyboru właściwych organów, że pole zarezerwowane na poświadczenie przez organy celne musi albo:

- a) zostać uprzednio opatrzone pieczęcią właściwego urzędu celnego państwa eksportującego; lub
- b) zostać opatrzone przez upoważnionego eksportera specjalną pieczęcią zatwierdzoną przez organy celne państwa eksportującego i zgodną ze wzorem w załączniku III. Taka pieczęć może być wydrukowana na formularzach.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5 lit. a), należy umieścić jedną z poniższych adnotacji w polu 8 („Uwagi”) świadectwa przewozowego A.TR:

BG	„Опростена процедура”
ES	„Procedimiento simplificado”
CS	„Zjednodušený postup”
DA	„Forenklet fremgangsmåde”
DE	„Vereinfachtes Verfahren”
ET	„Lihtsustatud tolliprotseduur”
EL	„Απλουστευμένη διαδικασία”
EN	„Simplified procedure”
FR	„Procédure simplifiée”
GA	„Nós imeachta simplithe”
HR	„Pojednostavljени postupak”
IT	„Procedura semplificata”
LV	„Vienkāršota procedūra”
LT	„Supaprastinta procedūra”
HU	„Egyszerűsített eljárás”
MT	„Procedura simplifikata”
NL	„Vereenvoudigde regeling”

PL	„Procedura uproszczona”
PT	„Procedimento simplificado”
RO	„Procedura simplificata”
SL	„Poenostavljen postopek”
SK	„Zjednodušený postup”
FI	„Yksinkertaistettu menettely”
SV	„Förenklat förfarande”
TR	„Basitleştirilmiş prosedür”.

7. Wypełnione świadectwo, zawierające adnotację podaną w ust. 6 i podpisane przez upoważnionego eksportera, jest równoważne dokumentowi poświadczającemu spełnienie warunków określonych w art. 5.

Artykuł 13

1. Eksporterzy często wywożący towary z państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż to, w którym znajduje ich siedziba, mogą uzyskać status upoważnionego eksportera obejmujący taki wywóz.

W tym celu eksporterzy muszą złożyć wniosek do właściwych organów celnych państwa członkowskiego, w którym znajduje się ich siedziba oraz przechowywana jest dokumentacja poświadczająca status odnośnych towarów i spełnienie pozostałych wymagań decyzji podstawowej oraz niniejszej decyzji.

2. Gdy organy, o których mowa w ust. 1, uznają, że wymagania określone w art. 12 zostały spełnione, i wystawią upoważnienie, powiadamiają one organy celne zainteresowanych państw członkowskich.

3. W przypadkach gdy adres do weryfikacji nie został z góry wydrukowany w polu 14 świadectwa przewozowego A.TR, eksporter umieszcza w polu 8 („Uwagi”) świadectwa przewozowego A.TR odniesienie do państwa członkowskiego, które wydało upoważnienie, do którego organy celne Turcji mają wysłać prośby o późniejszą weryfikację, zgodnie z art. 17.

Artykuł 14

W momencie gdy towary znajdują się pod kontrolą urzędu celnego jednej ze stron unii celnej, możliwe jest zastąpienie oryginalnego świadectwa przewozowego A.TR. jednym lub większą liczbą świadectw przewozowych A.TR, w celu wysyłki wszystkich lub części towarów do innego miejsca przeznaczenia w granicach obszaru celnego unii celnej. Zastępcze świadectwa przewozowe A.TR wystawia urząd celny, pod którego kontrolą znajdują się produkty.

Artykuł 15

1. Organy celne państw członkowskich Unii Europejskiej i Turcji przekazują sobie wzajemnie za pośrednictwem Komisji Europejskiej wzory pieczęci używanych w ich urzędach celnych przy wystawianiu świadectw przewozowych A.TR oraz adresy organów celnych odpowiedzialnych za weryfikację tych świadectw.

2. W celu zapewnienia właściwego stosowania niniejszej decyzji Unia Europejska i Turcja będą udzielać sobie wzajemnej pomocy, poprzez właściwe organy celne, przy sprawdzaniu autentyczności świadectw przewozowych A.TR oraz poprawności zawartych w nich informacji.

Artykuł 16

1. Niezależnie od przepisów art. 7 ust. 1, świadectwo przewozowe A.TR może być wyjątkowo wystawione w ciągu dwóch lat od daty wywozu towarów, których dotyczy, jeżeli:
- a) nie zostało wystawione w momencie dokonywania wywozu z powodu błędu, niezamierzonych pominięć lub szczególnych okoliczności; lub
 - b) zostało ono wystawione, ale nie zostało zaakceptowane przy przywozie z przyczyn technicznych;
 - c) miejsce przeznaczenia danych produktów nie było znane w momencie dokonywania wywozu i zostało ustalone w trakcie transportu lub składowania oraz po ewentualnym podzieleniu przesyłek zgodnie z art. 6.
2. W celu realizacji przepisów ust. 1 eksporter musi we wniosku podać miejsce i datę wywozu produktów objętych świadectwem przewozowym A.TR oraz uzasadnić swój wniosek.
3. Organy celne mogą wystawić świadectwo przewozowe A.TR retrospektywnie wyłącznie po zweryfikowaniu, że informacje zawarte we wniosku dostarczonym przez eksportera są zgodne z informacjami zawartymi w odpowiedniej ewidencji.
4. Świadectwa przewozowe A.TR wystawione retrospektywnie są oznaczone w polu 8 jedną z poniższych adnotacji:
- BG „ИЗДАДЕН ВПОСЛЕДСТВО”
- ES „EXPEDIDO A POSTERIORI”
- CS „VYSTAVENO DODATEČNĚ”
- DA „UDSTEDT EFTERFØLGENDE”
- DE „NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT”
- ET „TAGANTJÄRELE VÄLJA ANTUD”
- EL „ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ”
- EN „ISSUED RETROSPECTIVELY”.
- FR „DÉLIVRÉ A POSTERIORI”
- GA „EISÍTEAR GO CÚLGHABHÁLACH”
- HR „NAKNADNO IZDANO”
- IT „RILASCIATO A POSTERIORI”
- LV „IZSNIEGTS RETROSPEKTĪVI”
- LT „RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS”
- HU „KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL”
- MT „MAHRUĠ RETROSPETTIVAMENT”
- NL „AFGEGEVEN A POSTERIORI”
- PL „WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIE”
- PT „EMITIDO A POSTERIORI”
- RO „EMIS A POSTERIORI”
- SL „IZDANO NAKNADNO”
- SK „VYDANÉ DODATOČNE”
- FI „ANNETTU JÄLKIKÄTEEN”

SV „UTFÄRDAT I EFTERHAND”

TR „SONRADAN VERİLMİŞTİR”.

5. Upoważniony eksporter, o którym mowa w art. 12 ust. 2, może również wystawić świadectwo przewozowe A.TR retrospektywnie w przypadkach wymienionych w ust. 1. Świadectwa te są opatrzone są jedną z adnotacji wskazanych w ust. 4.

Artykuł 17

1. Późniejsze weryfikacje świadectw przewozowych A.TR przeprowadza się wyrywkowo bądź też w przypadku, gdy organy celne państwa importującego mają uzasadnione wątpliwości dotyczące autentyczności świadectw, statusu objętych nimi towarów lub spełnienia innych wymagań decyzji podstawowej lub niniejszej decyzji.

2. W celu wykonania przepisów ust. 1 organy celne państwa importującego zwracają świadectwo przewozowe A.TR organom celnym państwa eksportującego, jak również fakturę, o ile została dostarczona, lub kopie tych dokumentów, podając, gdy ma to zastosowanie, powody zapytania. Wszelkie dokumenty i uzyskane informacje sugerujące nieprawidłowość danych na świadectwie przewozowym A.TR należy przekazać w uzasadnieniu do wniosku o weryfikację.

3. Weryfikację przeprowadzają organy celne państwa eksportującego. W tym celu mają one prawo zażądać przedstawienia wszelkich dowodów oraz przeprowadzić weryfikację ksiąg rachunkowych eksportera lub wszelkie inne kontrole, które uznają za stosowne.

4. Jeżeli organy celne państwa importującego podejmują decyzję o zawieszeniu traktowania wynikającego z przepisów dotyczących obrotu ustanowionych w decyzji podstawowej, wobec odnośnych towarów w oczekiwaniu na wyniki weryfikacji, importer będzie miał możliwość dopuszczenia towarów, po podjęciu uznanych za konieczne środków zabezpieczających.

5. Organy celne wnioskujące o weryfikację są bezzwłocznie informowane o jej wynikach. Wyniki te jasno wskazują, czy dokumenty są autentyczne i czy odnośne towary można uznać za pozostające w obrocie w unii celnej, oraz czy spełnione zostały pozostałe wymagania decyzji podstawowej i niniejszej decyzji.

6. Jeżeli, w sytuacji rodzącej uzasadnione wątpliwości, brak jest odpowiedzi w okresie dziesięciu miesięcy od daty wniosku o weryfikację albo jeżeli odpowiedź nie zawiera wystarczających informacji do ustalenia autentyczności sprawdzanego dokumentu lub faktycznego statusu towarów, organy celne składające prośbę odmówią – poza sytuacją uzasadnioną wyjątkowymi okolicznościami – zastosowania traktowania wynikającego z przepisów dotyczących obrotu, ustanowionego w decyzji podstawowej.

Artykuł 18

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 przepisy dotyczące obrotu ustanowione w decyzji podstawowej stosuje się także do towarów przywożonych do jednej ze stron unii celnej, jeżeli towarzyszy im dowód pochodzenia z Turcji lub z Unii Europejskiej, wystawiony w państwie, grupie państw lub na terytorium objętym postanowieniami preferencyjnych umów handlowych zawartych między zarówno Unią Europejską, jak i Turcją a tym państwem, grupą państw lub terytorium, zapewniających system kumulacji pochodzenia powodujący stosowanie identycznych reguł pochodzenia.

2. Procedury współpracy administracyjnej, ustanowione w regułach pochodzenia obowiązujących w preferencyjnych umowach handlowych, stosuje się do dowodów, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 19

W razie sporów dotyczących procedur weryfikacji, o których mowa w art. 17, których nie można rozwiązać między organami celnymi występującymi z wnioskiem o weryfikację a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie weryfikacji, lub też w razie wątpliwości dotyczących interpretacji niniejszej decyzji, należy je zgłosić do Komitetu Współpracy Celnej.

Rozwiązywanie sporów między importerem a organami celnymi państwa importującego zawsze podlega ustawodawstwu tego państwa.

Artykuł 20

Nakłada się kary na każdą osobę, która sporządza lub powoduje sporządzenie dokumentu zawierającego nieprawidłowe informacje, w celu objęcia traktowaniem wynikającym z przepisów dotyczących obrotu ustanowionych w decyzji podstawowej.

ROZDZIAŁ 3

Przepisy dotyczące towarów przywożonych przez podróżnych

Artykuł 21

Jeżeli nie są one przeznaczone do celów handlowych, towary przywożone przez podróżnych z jednej części unii celnej do drugiej części unii celnej korzystają z przepisów dotyczących obrotu ustanowionych w decyzji podstawowej, bez przedstawienia świadectwa, o którym mowa w rozdziale 2, o ile zostały one zgłoszone jako towary spełniające warunki dopuszczenia do obrotu i nie ma wątpliwości co do prawidłowości takiego zgłoszenia.

ROZDZIAŁ 4

Przesyłki pocztowe

Artykuł 22

Przesyłki pocztowe (obejmujące także paczki) podlegają przepisom dotyczącym obrotu ustanowionym w decyzji podstawowej, bez przedstawiania świadectwa, o którym mowa w rozdziale 2, o ile na opakowaniu lub w dołączonych dokumentach brak jest oznaczenia, że towary znajdujące się w przesyłce nie spełniają warunków określonych w decyzji podstawowej. Oznaczenie takie ma postać żółtej etykiety, której wzór znajduje się w załączniku IV, przytwierdzanej, we wszystkich tego rodzaju wypadkach, przez właściwe organy państwa eksportującego.

TYTUŁ III

PRZEPISY CELNE STOSOWANE W HANDLU TOWARAMI Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

ROZDZIAŁ 1

Przepisy dotyczące wartości celnej towarów

Artykuł 23

Przy ustalaniu wartości celnej nie bierze się pod uwagę kosztów transportu, ubezpieczenia, opłat przeładunkowych i obsługi związanej z transportem towarów z kraju trzeciego, które miały miejsce po wprowadzeniu towarów na terytorium unii celnej, o ile zostały one przedstawione osobno, poza zapłaconą lub należną ceną za te towary.

ROZDZIAŁ 2

Uszlachetnianie bierne

Artykuł 24

Do celów niniejszego rozdziału termin „obróć tróćstronny” oznacza system, w którym produkty kompensacyjne po uszlachetnieniu biernym są dopuszczane do obrotu z częściowym lub całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywózowych na obszarze jednej ze stron unii celnej, innej niż ta, z której dokonano czasowego wywozu towarów.

Artykuł 25

1. Przy dopuszczaniu produktów kompensacyjnych lub zamiennych do obrotu w ramach systemu tróćstronnego obrotu Unia Europejska i Turcja mogą uzgodnić, w drodze decyzji Komitetu Współpracy Celnej, stosowanie środków elektronicznych do przekazywania informacji o czasowym wywozie towarów w ramach obrotu tróćstronnego, w celu uzyskania częściowego lub całkowitego zwolnienia dla produktów kompensacyjnych lub zamiennych.
2. W oczekiwaniu na decyzję, o której mowa w ust. 1, stosuje się arkusz informacyjny INF 2.

Artykuł 26

1. Arkusz informacyjny INF 2 wystawia się, dla ilości towarów zgłoszonych do procedury, w jednym oryginale i jednej kopii, na formularzach zgodnych ze wzorem określonym w załączniku V do niniejszej decyzji. Formularz wypełnia się w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej lub w języku tureckim. Urząd celny wprowadzenia poświadcza oryginał i kopię arkusza informacyjnego INF 2. Urząd zatrzymuje kopię i zwraca oryginał zgłaszającemu.
 2. Urząd wprowadzenia, który ma poświadczyć arkusz informacyjny INF 2, określa w polu 16 środki użyte do zidentyfikowania czasowo wywożonych towarów.
 3. W razie pobrania próbek albo użycia ilustracji lub opisów technicznych, urząd, o którym mowa w ust. 1, poświadcza autentyczność takich próbek, ilustracji lub opisów technicznych poprzez przytwierdzenie pieczęci celnej na nich (gdy pozwala na to ich postać) lub też na opakowaniu, w taki sposób, aby uniemożliwić manipulowanie nimi.
- Do próbek, ilustracji lub opisów technicznych należy dołączyć etykietę opatrzoną pieczęcią urzędu i zawierającą informacje dotyczące zgłoszenia wywozowego, w sposób, który zapobiega jej ewentualnej podmianie.
- Próbki, ilustracje i opisy techniczne, o poświadczonej autentyczności i opieczętowane zgodnie z niniejszym ustępem, zwraca się eksporterowi, który okazuje je razem z nienaruszonymi pieczęciami w momencie powrotnego przywozu produktów kompensacyjnych lub zamiennych.
4. W przypadkach wymagających analizy, której wyniki będą znane dopiero po poświadczeniu przez urząd celny arkusza informacyjnego INF 2, dokument zawierający wyniki analizy zostanie przekazany eksporterowi w zapieczętowanej i zabezpieczonej przez manipulacjami kopercie.

Artykuł 27

1. Urząd celny wyprowadzenia poświadcza na oryginale fakt opuszczenia przez towary obszaru celnego i zwraca go osobie, która go okazała.
2. Importer produktów kompensacyjnych lub zamiennych okazuje oryginał arkusza informacyjnego INF 2 oraz, gdy ma to zastosowanie, dokumentów identyfikacyjnych w urzędzie zamknięcia.

Artykuł 28

1. W przypadku gdy urząd celny wystawiający arkusz informacyjny INF 2 uważa, że należy uzupełnić ten arkusz dodatkowymi informacjami, powinien wprowadzić do niego

odpowiednie dane. W razie braku miejsca na arkuszu należy załączyć dodatkowy arkusz. Fakt dodania arkuszy należy zaznaczyć na oryginale.

2. Urząd celny poświadczający arkusz informacyjny INF 2 może zostać poproszony o dokonanie weryfikacji autentyczności arkusza oraz poprawności znajdujących się w nim informacji po dokonaniu odprawy celnej.

3. W przypadku serii przesyłek można wystawić wymaganą liczbę arkuszy informacyjnych INF 2 na uzgodnioną ilość towarów lub produktów. Można także zastąpić pierwotny arkusz informacyjny kolejnymi arkuszami informacyjnymi; gdy używany jest tylko jeden arkusz informacyjny, urząd celny, dla którego arkusz został przeznaczony, może zaznaczyć na oryginale ilość towarów lub produktów. W razie braku miejsca na arkuszu należy załączyć dodatkowy arkusz; fakt dodania arkuszy należy zaznaczyć na oryginale.

4. Organy celne mogą zezwolić na użycie podsumowujących arkuszy informacyjnych INF 2 do przepływów handlowych obrotu trójstronnego zawierających dużą liczbę operacji, obejmujących całkowitą wartość przywozu/wywozu w danym okresie.

5. W wyjątkowych sytuacjach arkusz informacyjny INF 2 można wystawić z mocą wsteczną, ale nie przekraczając upływu wymaganego okresu przechowywania dokumentów.

Artykuł 29

W razie kradzieży, utraty lub zniszczenia arkusza informacyjnego INF 2 przedsiębiorca może wystąpić do organu celnego, który go poświadczył, o wydanie duplikatu. Urząd może uznać wniosek, jeżeli można wykazać, że czasowo wywożone towary objęte takim duplikatem nie zostały jeszcze powrotnie przywiezione.

Oryginał i kopie tak wystawionego arkusza informacyjnego są opatrzone jedną z poniższych adnotacji:

BG	„ДУБЛИКАТ”
ES	„DUPLICADO”
CS	„DUPLIKÁT”
DA	„DUPLIKAT”
DE	„DUPLIKAT”
ET	„DUPLIKAAT”
EL	„ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ”
PL	„DUPLICATE”
FR	„DUPLICATA”
GA	„DÚBLACH”
HR	„DUPLIKAT”
IT	„DUPLICATO”
LV	„DUBLIKĀTS”
LT	„DUBLIKATAS”
HU	„MÁSODLAT”
MT	„DUPLIKAT”
NL	„DUPLICAAT”

PL	„DUPLIKAT”
PT	„SEGUNDA VIA”
RO	„DUPLICAT”
SL	„DVOJNIK”
SK	„DUPLIKÁT”
FI	„KAKSOISKAPPALE”
SV	„DUPLIKAT”
TR	„İKİNCİ NÜSHADİR”.

Artykuł 30

Produkty kompensacyjne, które mają zostać dopuszczone do obrotu, mogą zostać na wniosek częściowo zwolnione z należności celnych przywózowych, poprzez przyjęcie kosztu operacji uszlachetniania za podstawę wartości celnej.

Organy celne odmawiają naliczenia częściowego zwolnienia z należności celnych przywózowych w oparciu o powyższy przepis, jeżeli przed dopuszczeniem produktów kompensacyjnych do obrotu zostanie ustalone, że jedynym celem dopuszczenia do obrotu z zastosowaniem zerowej stawki celnej czasowo wywożonych towarów, które nie pochodzą z jednej ze stron unii celnej, w rozumieniu tytułu II, rozdział 2, sekcja 1 unijnego kodeksu celnego oraz tytułu II, rozdział 2, sekcja 1 tureckiego kodeksu celnego, było odniesienie korzyści z zastosowania tego przepisu.

Przepisy dotyczące wartości celnej towarów ustanowione w unijnym kodeksie celnym oraz tureckim kodeksie celnym stosuje się odpowiednio do kosztów uszlachetniania, które nie uwzględniają towarów czasowo wywożonych.

ROZDZIAŁ 3

Towary powracające

Artykuł 31

1. Towary, które zostały wywiezione z terytorium jednej ze stron unii celnej, a następnie powróciły na terytorium drugiej ze stron unii celnej i zostały dopuszczone do obrotu w okresie trzech lat, zostają, na żądanie właściwej osoby, zwolnione z należności celnych przywózowych.

W razie konieczności wzięcia pod uwagę nadzwyczajnych okoliczności, trzyletni okres może zostać przekroczony.

2. W przypadku gdy, przed wywozem towarów z obszaru celnego jednej ze stron unii celnej, towary powracające zostaną dopuszczone do obrotu z obniżoną lub zerową stawką celną, ze względu na ich specjalne przeznaczenie, zwolnienie z cła na mocy ust. 1 zostanie udzielone, tylko jeżeli mają być powrotnie przywiezione z tym samym przeznaczeniem.

Jeżeli cel przywozu odnośnych towarów zmienił się, naliczona kwota należności celnych przywózowych zostanie pomniejszona o wszelkie kwoty pobrane od towarów, gdy zostały one po raz pierwszy dopuszczone do obrotu. Nie przyznaje się zwrotów, gdy druga kwota przekracza kwotę pobraną przy dopuszczeniu powracających towarów do obrotu.

3. Zwolnienia z należności celnych przywózowych na mocy ust. 1 nie udziela się w przypadku towarów wywiezionych z obszaru celnego jednej ze stron unii celnej w ramach procedury uszlachetniania biernego, jeżeli towary te nie pozostają w takim stanie, w jakim zostały wywiezione.

Artykuł 32

Zwolnienia z należności celnych przywozowych na mocy art. 31 udziela się tylko wtedy, gdy towary zostają powrotnie przywiezione w takim stanie, w jakim były wywożone.

Artykuł 33

Art. 31 i 32 stosuje się odpowiednio do produktów kompensacyjnych pierwotnie wywiezionych lub powrotnie wywiezionych po procedurze uszlachetniania czynnego.

Kwotę należności celnych przywozowych ustala się w oparciu o zasady stosowane w procedurze uszlachetniania czynnego, a za datę powrotnego wywozu produktów kompensacyjnych uważa się datę dopuszczenia do obrotu.

Artykuł 34

Towary powracające są zwolnione z należności celnych przywozowych, nawet jeżeli stanowią one tylko część towarów wcześniej wywiezionych z terytorium drugiej ze stron unii celnej.

Powyższy przepis ma zastosowanie również wtedy, gdy towary są częściami lub akcesoriami należącymi do urządzeń, instrumentów lub innych produktów uprzednio wywiezionych z terytorium drugiej ze stron unii celnej.

Artykuł 35

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 32 towary powracające należące do jednej z następujących kategorii są zwolnione z należności celnych przywozowych:

- a) towary, które po wywiezieniu z terytorium drugiej ze stron unii celnej nie były poddawane żadnym czynnościom poza tymi, które były wymagane do zachowania ich w dobrym stanie lub też zmieniały wyłącznie ich wygląd;
- b) towary, które po wywiezieniu z terytorium drugiej ze stron unii celnej były poddawane czynnościom innym niż te, które były wymagane do zachowania ich w dobrym stanie lub też zmieniały wyłącznie ich wygląd, ale które okazały się wadliwe lub nieprzydatne do ich zamierzonego użycia, o ile spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - czynności takie były przeprowadzane wobec towarów wyłącznie w celu ich naprawy lub przywrócenia ich dobrego stanu;
 - nieprzydatność towarów do ich zamierzonego użycia stała się oczywista dopiero po rozpoczęciu takich czynności.

2. Jeżeli wobec towarów powracających wykonano czynności dozwolone na mocy ust. 1 lit. b) i takie czynności doprowadziłyby do zastosowania wobec towarów należności celnych przywozowych, gdyby nastąpiły w ramach procedury uszlachetniania biernego, stosować należy zasady naliczania cła zgodne z tą procedurą.

Jednak jeżeli wobec towarów wykonano czynności polegające na naprawie i przywróceniu do dobrego stanu, wymagane na skutek nieprzewidzianych okoliczności, które wystąpiły po obu stronach unii celnej, a fakt ten został uznany przez organy celne, udziela się zwolnienia z należności celnych przywozowych, pod warunkiem że wskutek takiej operacji wartość towarów powracających nie będzie wyższa niż ich wartość w momencie wywozu z obszaru celnego drugiej ze stron unii celnej.

3. Do celów ust. 2 akapit drugi:

- a) „naprawa lub przywrócenie do dobrego stanu, które stały się niezbędne” oznacza: wszelkie działania w celu usunięcia uszkodzeń eksploatacyjnych i szkód

materialnych, których towary doznały w czasie, gdy znajdowały się na zewnątrz terytoriów obu stron unii celnej, bez przeprowadzenia których towary nie mogłyby być w dalszym ciągu używane w zwykły sposób i w celach, do których zostały przeznaczone;

- b) wartość towarów powracających, w wyniku czynności, które wobec nich przeprowadzono, uznaje się za nie wyższą od ich wartości w momencie wywozu z terytorium drugiej ze stron unii celnej, jeżeli wykonane czynności nie wykraczają poza zakres ściśle niezbędny do umożliwienia użytkowania towarów w takim samym stopniu, w jakim było to możliwe w momencie wywozu.

Jeżeli naprawy lub przywracanie do dobrego stanu towarów wymaga dołączenia części zamiennych, dołączenie takie jest ograniczone wyłącznie do tych części, które są ściśle niezbędne do umożliwienia użytkowania towarów w takim samym stopniu, w jakim było to możliwe w momencie wywozu.

Artykuł 36

Podczas wypełniania formalności celnych dotyczących wywozu organy celne wystawiają, na żądanie zainteresowanej osoby, dokument zawierający informacje niezbędne do identyfikacji towarów, w razie ich powrotu na obszar celny jednej ze stron unii celnej.

Artykuł 37

1. Za towary powracające uznaje następujące kategorie towarów:

- towary, dla których okazane zostają następujące dokumenty dołączone do zgłoszenia do dopuszczenia obrotu:
 - a) egzemplarz zgłoszenia wywozowego zwrócony przez organy celne eksporterowi lub odpowiednio poświadczoną przez te organy kopię tego dokumentu; lub
 - b) arkusz informacyjny, przewidziany w art. 38.

W przypadku gdy dowody dostępne organom celnym w urzędzie celnym powrotnego przywozu lub pochodzące od zainteresowanej osoby i możliwe do potwierdzenia przez organy wskazują, że towary zgłoszone do dopuszczenia obrotu były pierwotnie wywiezione z terytorium drugiej ze stron unii celnej oraz że w tym czasie spełniały warunki do ich uznania za towary powracające, dokumenty, o których mowa w lit. a) i b), nie są wymagane;

- towary objęte karnetem ATA wystawionym na terytorium drugiej strony unii celnej.

Towary te mogą zostać uznane za towary powracające w okresie określonym w art. 31 nawet wtedy, gdy ważność karnetu ATA już wygasła.

We wszystkich przypadkach należy dopełnić następujących formalności:

- zweryfikować informacje podane w polach A–G odcinka powrotnego przywozu,
- wypełnić odcinek i pole H arkusza powrotnego przywozu,
- zachować odcinek powrotnego przywozu.

2. Ust. 1 tiret pierwsze nie ma zastosowania do międzynarodowych przewozów materiałów do pakowania, środków transportowych oraz niektórych towarów dopuszczonych na mocy specjalnych porozumień celnych, których autonomiczne lub umowne przepisy stanowią, że dokumenty celne nie są w takich wypadkach wymagane.

Nie ma ono także zastosowania w przypadku, gdy towary mogą zostać zgłoszone do dopuszczenia do obrotu ustnie bądź w inny sposób.

3. Gdy uznają to za stosowne, organy celne w urzędzie celnym powrotnego przywozu mogą domagać się od zainteresowanej osoby dostarczenia dodatkowych dowodów, w szczególności do celów identyfikacji towarów powracających.

Artykuł 38

Arkusze informacyjne INF 3 sporządza się w oryginale i dwóch kopiach, na formularzach zgodnych ze wzorami określonymi w załączniku 62-02 do przepisów wykonawczych unijnego kodeksu celnego, jeżeli jest wystawiany w Unii Europejskiej, i zgodnych ze wzorem określonym odpowiednio w tureckim prawie celnym na podstawie tego załącznika, jeżeli jest wystawiany w Turcji.

Formularz wypełnia się w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej lub w języku tureckim.

Artykuł 39

1. Na wniosek eksportera organy celne w urzędzie celnym wywozu wystawiają arkusz informacyjny INF 3 w momencie wypełniania formalności wywozowych dotyczących odnośnych towarów, jeżeli eksporter deklaruje, że jest prawdopodobny powrót tych towarów poprzez urząd celny drugiej ze stron unii celnej.

2. Na wniosek eksportera arkusz informacyjny INF 3 może także zostać wystawiony przez organy celne w urzędzie celnym wywozu po wypełnieniu formalności wywozowych dotyczących odnośnych towarów, pod warunkiem że organy te mogą ustalić w oparciu o posiadane przez siebie informacje, że dane zawarte we wniosku odpowiadają wywożonym towarom.

Artykuł 40

1. Arkusz informacyjny INF 3 zawiera wszystkie informacje wymagane przez organy celne w celu identyfikacji wywożonych towarów.

2. Jeżeli oczekuje się, że wywożone towary powrócą na terytorium drugiej ze stron unii celnej lub na terytoria obu stron unii celnej przez różne urzędy celne, inne niż urząd celny wywozu, eksporter może prosić o wystawienie wielu arkuszy informacyjnych INF 3, obejmujących całkowitą ilość wywożonych towarów.

Podobnie, eksporter może prosić organy celne, które wystawiły arkusz informacyjny INF 3, o zastąpienie go wieloma arkuszami INF 3, obejmującymi całkowitą ilość towarów zawartą w pierwotnie wystawionym arkuszu informacyjnym INF 3.

Eksporter może także prosić o wystawienie arkusza informacyjnego INF 3 tylko dla części wywożonych towarów.

Artykuł 41

Oryginał i jedna kopia arkusza informacyjnego INF 3 zostają zwrócone eksporterowi do okazania w urzędzie celnym powrotnego przywozu. Druga kopia zostaje umieszczona w aktach urzędu celnego, który go wystawił.

Artykuł 42

Urząd celny powrotnego przywozu umieszcza na oryginale i na kopii arkusza informacyjnego INF 3 ilość powracających towarów zwolnionych z należności celnych przywozowych, zachowując oryginał i wysyłając kopię, opatrzoną numerem referencyjnym oraz datą zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu, do organu celnego, który ją wystawił.

Wymienione organy celne porównują tę kopię z kopią znajdującą się w ich posiadaniu i zachowują ją w swoich urzędowych archiwach.

Artykuł 43

W razie kradzieży, utraty lub zniszczenia oryginału arkusza informacyjnego INF 3 zainteresowana osoba może wystąpić do organu celnego, który go wystawił, o wydanie duplikatu. Organ celny uwzględnia wniosek, jeśli uzasadniają to okoliczności. Na wystawionym w ten sposób duplikacie umieszcza się jedną z poniższych adnotacji:

BG	„ДУБЛИКАТ”
ES	„DUPLICADO”
CS	„DUPLIKÁT”
DA	„DUPLIKAT”
DE	„DUPLIKAT”
ET	„DUPLIKAAT”
EL	„ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ”
PL	„DUPLICATE”
FR	„DUPLICATA”
GA	„DÚBLACH”
HR	„DUPLIKAT”
IT	„DUPLICATO”
LV	„DUBLIKĀTS”
LT	„DUBLIKATAS”
HU	„MÁSODLAT”
MT	„DUPLIKAT”
NL	„DUPLICAAT”
PL	„DUPLIKAT”
PT	„SEGUNDA VIA”
RO	„DUPLICAT”
SL	„DVOJNIK”
SK	„DUPLIKÁT”
FI	„KAKSOISKAPPALE”
SV	„DUPLIKAT”
TR	„İKİNCİ NÜSHADİR”.

Organ celny zaznacza na posiadanej przez niego kopii arkusza informacyjnego INF 3, że wystawiono duplikat.

Artykuł 44

1. Na wniosek organów celnych w urzędzie celnym powrotnego przywozu organy celne w urzędzie celnym wywozu przekazują tym pierwszym wszystkie dostępne im informacje, które umożliwiają ustalenie, czy towary spełniają warunki niezbędne do zastosowania przepisów określonych w tym rozdziale.

2. Na potrzeby złożenia wniosku i przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, można użyć arkusza informacyjnego INF 3.

ROZDZIAŁ 4

Ustanawianie dowodów preferencyjnego pochodzenia na terytoriach stron unii celnej

Artykuł 45

Niniejszy rozdział ustanawia zasady mające ułatwić:

- a) wystawianie i sporządzanie dowodów pochodzenia oraz stosowanie innych odpowiednich postanowień dotyczących pochodzenia towarów, przewidzianych w preferencyjnych umowach handlowych zawartych zarówno przez Unię Europejską, jak i Turcję z państwami, grupami państw lub terytoriami i przewidujących system kumulacji pochodzenia wymagający stosowania identycznych reguł pochodzenia;
- b) współpracę administracyjną w tym celu między organami celnymi państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Turcji.

Artykuł 46

- 1. W celu realizacji postanowień art. 45 lit. a) dostawcy towarów, które znajdują się w obrocie w unii celnej i mają być przewożone między dwiema stronami unii celnej, dostarczają deklarację, dalej zwaną „deklaracją dostawcy”.
- 2. Deklaracja dostawcy zawiera informacje i jest wykorzystywana jako dowód:
 - a) statusu pochodzenia dostarczanych towarów w odniesieniu do reguł pochodzenia przewidzianych w odpowiednich preferencyjnych umowach handlowych,
 - b) w sprawie towarów, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w jednej z części unii celnej bez uzyskania statusu preferencyjnego pochodzenia zgodnie z regułami pochodzenia przewidzianymi w odpowiednich preferencyjnych umowach handlowych,
 - c) w sprawie towarów, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w państwach, które zawarły preferencyjne umowy handlowe zarówno z Unią Europejską, jak i Turcją, przewidujące system kumulacji pochodzenia oparty na stosowaniu identycznych reguł pochodzenia, lecz nie uzyskały statusu preferencyjnego pochodzenia zgodnie z regułami pochodzenia przewidzianymi w tych preferencyjnych umowach handlowych, lub
 - d) do celów stosowania art. 52.

Artykuł 47

Poza przypadkami przewidzianymi w art. 48 dostawca dostarcza osobną deklarację dla każdej partii towarów.

Dostawca zamieszcza tę deklarację na fakturze handlowej odnoszącej się do tej przesyłki lub na specyfikacji wysyłkowej albo na każdym innym dokumencie handlowym, który opisuje towar w dostatecznych szczegółach pozwalających na jego zidentyfikowanie.

Dostawca może dostarczyć deklarację w każdej chwili, nawet po dostarczeniu towarów.

Artykuł 48

- 1. Jeżeli dostawca regularnie dostarcza konkretnemu klientowi towary, których status pochodzenia zapewne pozostanie niezmienny w znaczącym okresie, może dostarczyć pojedynczą deklarację dostawcy obejmującą kolejne dostawy towarów, zwaną dalej „długoterminową deklaracją dostawcy”.
- 2. Długoterminową deklarację dostawcy sporządza się dla przesyłek wysyłanych w pewnym okresie i zawiera ona trzy daty:

- a) datę sporządzenia deklaracji (data wystawienia);
- b) datę rozpoczęcia okresu (data rozpoczęcia), która nie może być wcześniejsza niż 12 miesięcy przed datą wystawienia lub późniejsza niż 6 miesięcy od daty wystawienia;
- c) datę zakończenia okresu (data zakończenia), która nie może być późniejsza niż 24 miesiące od daty rozpoczęcia.

3. Dostawca bezzwłocznie informuje klienta, gdy długoterminowa deklaracja dostawcy nie jest ważna dla niektórych lub wszystkich przesyłek towarów, które zostały dostarczone lub mają być dostarczone.

Artykuł 49

1. W odniesieniu do towarów, które uzyskały status preferencyjnego pochodzenia, deklaracje dostawcy sporządza się w sposób opisany w załączniku VIA. Długoterminowe deklaracje dostawców dla tych produktów sporządza się w sposób opisany w załączniku VII A.

2. W odniesieniu do towarów, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w jednej z części unii celnej bez uzyskania statusu preferencyjnego pochodzenia, deklaracje dostawcy sporządza się w sposób opisany w załączniku VI B. Długoterminowe deklaracje dostawcy dla tych produktów sporządza się w sposób opisany w załączniku VII B.

3. W odniesieniu do towarów, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w państwach trzecich, które zawarły preferencyjne umowy handlowe zarówno z Unią Europejską, jak i Turcją przewidujące system kumulacji pochodzenia zakładający stosowanie identycznych reguł pochodzenia, deklaracje dostawcy sporządza się w sposób opisany w załączniku VI C. Długoterminowe deklaracje dostawcy dla tych produktów sporządza się w sposób opisany w załączniku VII C.

4. W celu realizacji przepisów art. 52, po wywozie towarów z obszaru celnego unii celnej eksporter zwraca dostawcy deklaracje dostawcy, o których mowa w ust. 1, zawierające informacje wskazane w załącznikach VI D i VII D.

5. Deklaracja dostawcy jest podpisana przez dostawcę i może być sporządzona na gotowym formularzu. Jeżeli jednak zarówno faktura, jak i deklaracja dostawcy są sporządzone z wykorzystaniem technik elektronicznego przetwarzania danych, deklaracja dostawcy nie musi być podpisana odręcznie, pod warunkiem że dostawca przekaze klientowi pisemne zobowiązanie, przyjmując całkowitą odpowiedzialność za każdą deklarację dostawcy, która się do niego odnosi, tak jakby była podpisana przez dostawcę.

Artykuł 50

1. W celu realizacji przepisów art. 45 lit. b) organy celne państw członkowskich Unii Europejskiej i Turcji udzielają sobie wzajemnej pomocy w zakresie sprawdzania poprawności informacji podanych w deklaracjach dostawców.

2. Organy celne właściwe dla miejsca, w którym dostawca ma siedzibę, są uprawnione do weryfikowania, w stosownych przypadkach, deklaracji dostawcy sporządzonych przez tego dostawcę.

3. Organy celne państwa właściwe dla miejsca, w którym nabywca ma siedzibę (organy występujące z wnioskiem), mogą zwrócić się o pomoc do organów celnych innego państwa właściwych dla miejsca, w którym dostawca ma siedzibę (organy, do których kierowany jest wniosek), w celu zweryfikowania i potwierdzenia prawidłowości deklaracji dostawcy do celów danej umowy preferencyjnej.

4. Organy występujące z wnioskiem przesyłają organom celnym, do których kierowany jest wniosek, wszystkie dostępne informacje i dokumenty oraz podają uzasadnienie wniosku o weryfikację.

5. Organy występujące z wnioskiem są informowane o wynikach weryfikacji nie później niż w terminie 120 dni od daty wniosku o weryfikację. W przypadku gdy odpowiedź nie zostanie w tym terminie udzielona lub gdy informacje zawarte w odpowiedzi są niewystarczające do potwierdzenia, że dostawca wypełnił swoje obowiązki wynikające z art. 46–49, 51 i 52 w odniesieniu do danej deklaracji dostawcy, deklaracji tej nie uwzględnia się przy ustalaniu statusu pochodzenia danych towarów do celów stosowania art. 52.

Artykuł 51

Dostawca sporządzający deklarację dostawcy przechowuje całość dokumentacji poświadczającej prawidłowość deklaracji przez okres co najmniej trzech lat.

Artykuł 52

1. Materiały przywożone do jednej części unii celnej spoza obszaru celnego unii celnej, wykorzystywane tam do wytwarzania towarów objętych zakresem decyzji podstawowej, kwalifikują się tam do zwrotu należności celnych lub opłat o skutku równoważnym, jeżeli towary zawierające takie materiały są wywożone z obszaru celnego unii celnej przez drugą część unii celnej, niezależnie od tego, czy zostały tam poddane dalszej obróbce lub przetworzeniu, zgodnie z postanowieniami preferencyjnych umów handlowych z państwami trzecimi zawartych zarówno przez Unię Europejską, jak i Turcję, przewidujących system kumulacji pochodzenia zakładający stosowanie identycznych reguł pochodzenia i brak zakazu zwrotu ceł.

2. a) Ust. 1 może mieć zastosowanie, pod warunkiem że wywozu towarów dokonano z obszaru jednej z części unii celnej, po przedstawieniu przez przedsiębiorcę deklaracji dostawcy zawierających informacje przewidziane w art. 49 ust. 4. Przedsiębiorca jest przygotowany do przedłożenia na każde żądanie organów celnych dodatkowych dowodów, takich jak kopia zgłoszenia wywozowego towarów z obszaru celnego unii celnej, dowód pochodzenia wywożonych towarów oraz dowód uiszczenia należności celnych za materiały przywiezione spoza obszaru celnego unii celnej wykorzystane do wytworzenia danych towarów.

b) Wniosek ten należy złożyć w państwie przywozu, w którym zapłacono cła od materiałów przywiezionych spoza unii celnej, nie później niż trzy lata od dnia przywozu, zgodnie z obowiązującymi tam przepisami.

c) Eksporter towarów wskazuje w zgłoszeniu wywozowym, że sporządzono deklarację dostawcy zgodnie z art. 49 ust. 4.

d) Zwrotu udziela się tylko wtedy, gdy przedstawione dowody umożliwiają organom celnym ustalenie, że przywożone materiały, w odniesieniu do których wnioskuje się o zwrot, zostały wykorzystane do wytworzenia towarów wywożonych z obszaru celnego unii celnej.

3. Komisja Europejska i Turcja mogą opublikować wytyczne dotyczące stosowania niniejszego artykułu zgodnie ze swoimi wewnętrznymi zasadami i procedurami.

4. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania do towarów powracających na obszar unii celnej. W tym celu organy celne odpowiedzialne za formalności związane z towarami

powracającymi informują państwo przywozu materiałów o towarach powracających, gdy informacje przewidziane w ust. 2 lit. c) znajdują się w zgłoszeniu wywozowym.

5. Przepisy tego artykułu nie mają zastosowania do produktów z działów 50–63 systemu zharmonizowanego.

6. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania do towarów, o których mowa w art. 49 ust. 2 i 3.

TYTUŁ IV PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 53

Decyzja nr 1/2006 traci moc. Odniesienia do przepisów uchylonych decyzji należy interpretować jako odniesienia do odpowiednich przepisów niniejszej decyzji. Deklaracje dostawców, w tym długoterminowe deklaracje dostawców, sporządzone przed dniem wejścia w życie niniejszej decyzji, zachowują ważność.

Świadectwa przewozowe A.TR wystawiane zgodnie z decyzją nr 1/2006 mogą być nadal stosowane do wyczerpania istniejących zapasów.

Art. 6 ust. 2, 3, 4, 5, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 6, art. 16, 18, art. 46 ust. 1, art. 46 ust. 2 lit. a), art. 46 ust. 2 lit. b), art. 46 ust. 2 lit. c), art. 49 ust. 1, art. 49 ust. 2, art. 49 ust. 3, art. 49 ust. 5, art. 50 i 51 stosuje się od dnia 1 stycznia 2026 r.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w...

*W imieniu Komitetu Współpracy Celnej
Przewodniczący*

...

ZALĄCZNIK I

ŚWIADECTWO PRZEWOZOWE

(¹) Wstaw nazwę państwa członkowskiego lub Turcji
(²) Wypełnij tylko gdy wymaga tego państwo

1. Eksporter (imię i nazwisko/nazwa, pełny adres, kraj)		A.TR nr A 000 000	
		2. Dokument transportowy (opcjonalnie) Nr.....Data.....	
3. Odbiorca (imię i nazwisko/nazwa, pełny adres, kraj) (nieobowiązkowo):		4. STOWARZYSZENIE między UNIA EUROPEJSKĄ a TURCJĄ	
		5. Państwo wywozu	6. Państwo przeznaczenia (¹)
7. Szczegóły dotyczące transportu (nieobowiązkowo)		8. Uwagi	
9. L.p.	10. Oznaczenia i liczby; liczba i rodzaj opakowań (dla towarów masowych podaj nazwę statku, numer wagonu kolejowego lub pojazdu); opis towarów	11. Masa brutto lub inna miara (hl, m3, itd.)	
12. POTWIERDZENIE URZĘDU CELNEGO Deklarację poświadczono Dokument wywozowy (²): Formularz ... nr Urząd celny Państwo wystawiające..... (Miejsce i data) (Podpis)		13. DEKLARACJA EKSPORTERA Ja, niżej podpisany, oświadczam, że towary opisane powyżej spełniają warunki niezbędne do wystawienia tego świadectwa. (Miejsce i data) (Podpis)	

14. WNIOSEK O WERYFIKACJĘ, do:	15. WYNIK WERYFIKACJI
Prosi się o zweryfikowanie autentyczności niniejszego świadectwa i jego zgodności ze stanem faktycznym. (Miejsce i data) Pieczęć (Podpis)	Przeprowadzona weryfikacja wykazała, że niniejsze świadectwo (1) ☐ zostało wystawione przez wskazany urząd celny i że zawarte w nim informacje są prawidłowe ☐ nie spełnia wymagań w zakresie autentyczności i prawidłowości (zobacz dołączone uwagi) (Miejsce i data) Pieczęć (Podpis)
Pełny adres wnioskującego urzędu	 (Podpis) ⁽¹⁾ Wstaw znak „X” w odpowiednim polu

UWAGI WYJAŚNIAJĄCE DO ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO

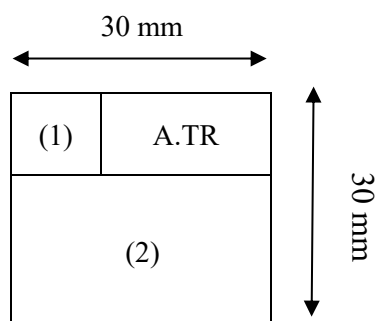
I. Zasady wypełniania świadectwa przewozowego

1. Świadectwo przewozowe A.TR sporządza się zgodnie z przepisami art. 9 ust. 1.
2. Świadectwo przewozowe A.TR nie może zawierać żadnych wymazanych miejsc ani nadpisanych wyrazów. Zmiany wprowadza się, przekreślając nieprawidłowe dane i dodając niezbędne poprawki. Każda taka zmiana musi być paraflowana przez osobę wypełniającą świadectwo i poświadczona przez organy celne.
Opis produktów musi zostać umieszczony w przeznaczonym do tego polu bez pozostawiania wolnych wierszy. Jeżeli pole nie jest całkowicie wypełnione, należy umieścić pod ostatnim wierszem opisu poziomą linię, a puste miejsce przekreślić.

II. Dane wpisywane w poszczególnych polach

1. Podaj pełne imię i nazwisko osoby lub nazwę firmy oraz pełny adres.
2. Gdy ma zastosowanie, podaj numer dokumentu transportowego.
3. Gdy ma zastosowanie, podaj imię i nazwisko osoby (osób) lub nazwę firmy (firm), które są odbiorcami towarów.
5. Podaj nazwę państwa, z którego towary są wywożone.
6. Podaj nazwę odnośnego państwa.
9. Podaj numer porządkowy w odniesieniu do całkowitej liczby artykułów objętych świadectwem.
10. Podaj oznaczenia, numery, ilość, rodzaje opakowań oraz normalny handlowy opis towarów.
11. Podaj masę brutto towarów opisanych w polu 10, wyrażoną w kilogramach lub innych jednostkach (hl, m³ itp.).
12. Wypełnia organ celny. Gdy ma zastosowanie, podaj informacje odnoszące się do dokumentu wywozowego (rodzaj i numer formularza, nazwa urzędu celnego i wystawiającego państwa).
13. Wstaw miejsce i datę, podpis i nazwę eksportera lub, na odpowiedzialność eksportera, jego upoważnionego przedstawiciela.

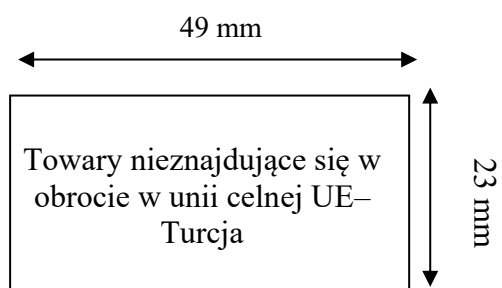
Specjalna pieczęć, o której mowa w art. 12 ust. 5 lit. b)



(1) Inicjały lub godło eksportującego państwa.

(2) Dane niezbędne do identyfikacji upoważnionego eksportera.

Żółta etykieta, o której mowa w art. 22



1. Posiadacz Osoba odpowiedzialna	INF 2 ARKUSZ INFORMACYJNY Nr/ 000 000 USZLACHETNIANIE BIERNE OBRÓT TRÓJSTRONNY		
3. Urząd celny, do którego skierowany jest wniosek:	2. Wniosek Niżej podpisany wnosi o poświadczenie informacji dotyczących towarów wymienionych w polu 12, mając na uwadze ich powrotny przywóz do unii celnej Miejsce: _____ Podpis Data: _____ dzień miesiąc rok		
4. Planowany kraj powrotnego przywozu	5. Państwo uszlachetniania lub przeznaczenia		
6. Pozwolenie na uszlachetnianie bierne	7. Współczynnik produktywności		
8. Dozwolone procesy uszlachetniania	9. Inne szczegóły dotyczące pozwolenia		
10. Opis produktów kompensacyjnych, które mają być powrotnie przywiezione	11. Kod CN		
12. Opis towarów wywożonych czasowo	13. Kod CN	14. Ilość netto	15. wartość statystyczna
INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY DOSTARCZYĆ W MOMENCIE CZASOWEGO WYWOZU			
16. Pieczęć urzędu celnego wprowadzenia Informacje poświadczone jako poprawne Numer dokumentu czasowego wywozu z dnia _____ dzień miesiąc rok Zastosowane środki identyfikacyjne Uwagi: Urząd celny (nazwa i państwo) Ostatni dzień na powrotny przywóz produktów kompensacyjnych z dnia _____ dzień miesiąc rok Pieczęć			
17. Pieczęć urzędu celnego wyprowadzenia Towary opisane w polu 12 opuściły unię celną w dniu: _____ dzień miesiąc rok Uwagi: Urząd celny (nazwa i państwo) Pieczęć:			

18. Wniosek o przeprowadzenie kontroli po zwolnieniu towarów			
Wskazane poniżej organy celne zwracają się z wnioskiem o weryfikację autentyczności		niniejszego arkusza informacyjnego oraz poprawności zawartych w nim informacji.	
Miejsce:			
Data:		Pieczęć:	
_____ _____ dzień miesiąc rok			
Podpis:		Nazwa i adres organów celnych	
19. Wynik weryfikacji			
Niniejszy arkusz informacyjny ⁽¹⁾			
☐ został opatrzony pieczęcią urzędu celnego wskazanego w polu 16, a			
☐ daje podstawy do załączonych uwag			
Miejsce:		Nazwa i adres organów celnych	
Data:		Pieczęć:	
_____ _____ dzień miesiąc rok			
Podpis		Nazwa i adres organów celnych	
20. Powrotny przywóz produktów kompensacyjnych			
Podać ilość dostępną w polach A i ilość powrotnie przywożoną w polach B			
Ilość	Rodzaj, numer i data dokumentu dopuszczenia do obrotu pieczęć urzędu celnego	Ilość (ciąg dalszy)	Rodzaj, numer i data dokumentu dopuszczenia do obrotu pieczęć urzędu celnego
A			
B			
A			
B			
21. Uwagi			

Wstaw znak „X” w odpowiednim polu

UWAGI

A. Uwagi ogólne

1. Formularz musi być wypełniony w sposób czytelny i trwały, najlepiej pismem maszynowym. Nie może zawierać żadnych śladów wymazania ani dopisania. Poprawki należy nanosić poprzez przekreślenie błędnych wpisów i naniesienie, o ile zaistnieje taka konieczność, prawidłowych danych. Poprawki muszą być parafowane przez osobę wypełniającą arkusz oraz zatwierdzone przez urząd celny wypełniający pole 16.

2. Pola 1–15 wypełnia osoba, której przyznano [pozwolenie na uszlachetnianie czynne].

B. Uwagi szczegółowe dotyczące poszczególnych numerów pól:

1. Podać imię i nazwisko lub nazwę, adres i kraj. W przypadku osób prawnych należy również podać nazwisko osoby odpowiedzialnej.

3. Podać imię i nazwisko lub nazwę, adres i kraj.

6. Podać numer i datę pozwolenia oraz nazwę organu celnego, który je wydał.

10. Dokładnie opisać produkty kompensacyjne, podając zwykły opis handlowy lub opis taryfowy.

11. Podać pozycję lub podpozycję taryfową produktów kompensacyjnych zgodnie z pozwoleniem.

12. Dokładnie opisać towary, podając zwykły opis handlowy lub opis taryfowy. Opis ten musi odpowiadać opisowi podanemu w dokumencie wywozowym. Jeżeli towary objęto procedurą uszlachetniania czynnego, należy wpisać „towary objęte procedurą uszlachetniania czynnego” i podać wszystkie informacje niezbędne do obliczenia należności celnych, w przypadku gdy produkty przetworzone w stanie niezmienionym zostały dopuszczone do obrotu w państwie innym niż państwo, do którego towary zostały przywiezione.

14. Podać ilość netto wyrażoną w jednostkach systemu metrycznego (kg, litry, m² itd.).

15. Podać wartość statystyczną w momencie składania zgłoszenia wywozowego, poprzedzoną przez jeden z następujących skrótów oznaczających walutę krajową:

- EUR – euro
- CZK – korona czeska
- DKK – korona duńska
- HUF – forint węgierski
- PLN – złoty polski
- RON – lej rumuński

- SEK – korona szwedzka
- TRY – lira turecka

DEKLARACJA DOSTAWCY

Deklaracja dostawcy, której tekst zamieszczony jest poniżej, musi zostać sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne zamieszczanie tych przypisów.

DEKLARACJA DOSTAWCY

A. Dla towarów pochodzących:

Ja, niżej podpisany, dostawca towarów wymienionych w niniejszym dokumencie¹ oświadczam, że towary te pochodzą z² i są zgodne z regułami pochodzenia obowiązującymi w preferencyjnym handlu z³.

Oświadczam, że:

☐ materiały niepochodzące użyte w produkcji tych towarów zostały przywiezione do UE/Turcji wraz ze zgłoszeniem przywozowym (zgłoszeniami przywozowymi) nr..... z dnia.....

☐ Kumulacja z (nazwa państwa/państw)

☐ Nie zastosowano kumulacji ⁴

Zobowiązuję się udostępnić organom celnym wszelkie dodatkowe dokumenty, których mogą zażądać.

.....⁵

.....⁶

.....⁷

¹ Jeżeli deklaracja dotyczy tylko niektórych towarów wymienionych w niniejszym dokumencie, powinny one zostać wyraźnie wskazane i oznaczone w następujący sposób: „... wymienione w niniejszym dokumencie i oznaczone ... pochodzą z ...”.

² Unii Europejskiej, Turcji albo państwa, grupy państw lub terytorium, o których mowa w art. 45 lit. a);

³ Państwa, grupy państw lub terytorium, o których mowa w art. 45 lit. a).

⁴ Wypełnić i w stosownych przypadkach skreślić.

⁵ Miejsce i data.

⁶ Imię, nazwisko i stanowisko w firmie.

⁷ Podpis eksportera (może być podpisany elektronicznie).

B. W przypadku towarów które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w UE/Turcji bez uzyskania statusu preferencyjnego pochodzenia:

Ja, niżej podpisany, dostawca towarów wymienionych w załączonym dokumencie, oświadczam, że:

Wymienione poniżej materiały niepochodzące z UE/Turcji zostały użyte w UE/Turcji do wytworzenia następujących towarów:

Opis dostarczonych towarów ⁸	Opis użytych materiałów niepochodzących	Pozycje obejmujące użyte materiały niepochodzące ⁹	Wartość użytych materiałów niepochodzących ^{9 10}
Wartość całkowita			

Wszystkie pozostałe materiały użyte w UE/Turcji do wytworzenia tych towarów pochodzą z [wskazać nazwę odpowiednich umawiających się stron Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia]

.....¹¹

.....¹²

.....¹³

⁸ Jeśli faktura, specyfikacja wysyłkowa lub inny dokument handlowy, do którego dołączona jest deklaracja, odnosi się do towarów różnych typów lub do towarów niezawierających takiej samej ilości materiałów niepochodzących, dostawca musi je wyraźnie rozróżnić.

Przykład:

Dokument odnosi się do różnych silników elektrycznych objętych pozycją 8501, używanych w produkcji pralek domowych objętych pozycją 8450. Rodzaj i wartość materiałów niepochodzących użytych do produkcji takich silników różni się w zależności od modelu. W pierwszej kolumnie należy zatem dokonać rozróżnienia takich modeli, a w każdej z pozostałych kolumn należy podać oddzielnie dla każdego z nich oznaczenie umożliwiające producentowi maszyn pralniczych dokonanie prawidłowej oceny statusu pochodzenia jego wyrobów w zależności od modelu silnika elektrycznego, jakiego używa.

⁹ Informacje, jakie należy umieścić w tych kolumnach, podaje się tylko, jeśli jest to konieczne.

Przykłady:

Reguła odnosząca się do odzieży z ex działu 62 dopuszcza użycie tkania połączonego z wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny. Jeżeli producent takiej odzieży w Turcji wykorzystuje tkaninę przywiezioną z Unii Europejskiej i uzyskaną tam z przędzy niepochodzącej, wystarczy, aby w swojej deklaracji dostawca z Unii Europejskiej wpisał jako opis materiału niepochodzącego słowo „przędza”, nie podając pozycji ani wartości takiej przędzy.

Producent drutu z żelaza, objętego pozycją 7217, który wytwarza taki drut z niepochodzących sztab z żelaza, powinien w drugiej kolumnie wpisać „sztaby z żelaza”. Jeżeli drut taki ma zostać użyty do produkcji maszyny, dla której reguła pochodzenia ogranicza do określonej wartości wyrażonej w procentach wartość materiałów niepochodzących, w trzeciej kolumnie należy podać wartość sztab niepochodzących.

¹⁰ „Wartość materiałów” oznacza wartość celną w chwili przywozu użytych materiałów niepochodzących lub, jeżeli nie jest ona znana bądź nie może być ustalona, pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za te materiały w UE/Turcji.

¹¹ Miejsce i data.

¹² Imię, nazwisko i stanowisko w firmie.

¹³ Podpis eksportera (może być podpisany elektronicznie).

C. W odniesieniu do towarów nie pochodzących, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w państwach trzecich, które zawarły preferencyjne umowy handlowe zarówno z Unią Europejską, jak i Turcją przewidujące system kumulacji pochodzenia zakładający stosowanie identycznych reguł pochodzenia

Ja, niżej podpisany, dostawca towarów wymienionych w załączonym dokumencie, oświadczam, że następujące towary nie pochodzące zostały przywiezione do UE/Turcji z następującą(-ymi) deklaracją(-ami) dostawcy:

Opis dostarczonych towarów	Deklaracja dostawcy (wystawiona w państwie trzecim)

..... 14

..... 15

..... 16

D. DO WYPEŁNIENIA NA POTRZEBY STOSOWANIA ART. 52

Ja, niżej podpisany, oświadczam, że:

towary/materiały objęte niniejszą deklaracją dostawcy, wywiezione z UE/Turcji z A.TR nr....., zostały wywiezione do/zostały użyte do wytworzenia towarów wywiezionych do (wskazać nazwę odpowiedniej umawiającej się strony konwencji PEM)..... w ramach porozumienia preferencyjnego..... wraz ze zgłoszeniem wywozowym nr..... oraz świadectwem przewozowym EUR.1/deklaracją pochodzenia nr..... data.....

..... 17

..... 18

..... 19

UWAGA: Jeżeli konieczne jest podanie więcej niż jednego świadectwa przewozowego A.TR, zgłoszenia wywozowego lub dowodu pochodzenia, należy je umieścić na dodatkowej stronie załączonej do deklaracji dostawcy.

-
- 14 Miejsce i data.
 15 Imię, nazwisko i stanowisko w firmie.
 16 Podpis eksportera (może być podpisany elektronicznie).
 17 Miejsce i data.
 18 Imię, nazwisko i stanowisko w firmie.
 19 Podpis eksportera (może być podpisany elektronicznie).

DŁUGOTERMINOWA DEKLARACJA DOSTAWCY

Deklaracja dostawcy, której tekst zamieszczony jest poniżej, musi zostać sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne zamieszczanie tych przypisów.

DEKLARACJA DOSTAWCY

A. Dla towarów pochodzących:

Ja, niżej podpisany, dostawca towarów wymienionych poniżej,

.....¹

.....²

które są regularnie dostarczane do³, oświadczam, że towary te pochodzą z

.....⁴

i są zgodne z regułami pochodzenia obowiązującymi w preferencyjnym handlu z

.....⁵

Oświadczam, że:

☐ materiały nie pochodzące użyte w produkcji tych towarów zostały przywiezione do UE/Turcji wraz ze zgłoszeniem przywozowym (zgłoszeniami przywozowymi) nr..... z dnia.....

☐ Kumulacja z (nazwa państwa/państw)

☐ Nie zastosowano kumulacji⁶

Deklaracja ta obowiązuje dla wszystkich dostaw tych produktów wysyłanych z: do⁷

Zobowiązuję się udostępnić organom celnym wszelkie dodatkowe dokumenty, których mogą zażądać.

.....⁸

.....⁹

.....¹⁰

¹ Jeżeli deklaracja dotyczy tylko niektórych towarów wymienionych w niniejszym dokumencie, powinny one zostać wyraźnie wskazane lub oznaczone, a oznaczenie podane w deklaracji w poniższy sposób: „wymienione w niniejszym dokumencie i oznaczone ... pochodzą z ...”.

² Opis handlowy jak na fakturach, np. numer modelu.

³ Nazwa przedsiębiorstwa, któremu dostarczane są towary.

⁴ Unii Europejskiej, Turcji albo państwa, grupy państw lub terytorium, o których mowa w art. 45 lit. a);

⁵ Państwa, grupy państw lub terytorium, o których mowa w art. 45 lit. a).

⁶ Wypełnić i w stosownych przypadkach skreślić.

⁷ Należy podać daty rozpoczęcia i zakończenia. Okres nie przekracza 24 miesięcy.

⁸ Miejsce i data.

⁹ Imię, nazwisko i stanowisko w firmie.

¹⁰ Podpis eksportera (może być podpisany elektronicznie).

B. W przypadku towarów które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w UE/Turcji bez uzyskania statusu preferencyjnego pochodzenia:

Ja, niżej podpisany, dostawca towarów wymienionych w załączonym dokumencie, które są regularnie dostarczane do ¹¹, oświadczam, że:

Wymienione poniżej materiały nie pochodzące z UE/Turcji zostały użyte w UE/Turcji do wytworzenia następujących towarów:

Opis dostarczonych towarów ¹²	Opis użytych materiałów nie pochodzących	Pozycje obejmujące użyte materiały nie pochodzące ¹³	Wartość użytych materiałów nie pochodzących ^{9 14}
Wartość całkowita			

Wszystkie pozostałe materiały użyte w UE/Turcji do wytworzenia tych towarów pochodzą z [wskazać nazwę odpowiednich umawiających się stron Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia]

Deklaracja ta obowiązuje dla wszystkich dostaw tych produktów wysyłanych z: do ¹⁵

Zobowiązuję się do udostępnienia organom celnym wszelkich dodatkowych dokumentów, które uznają one za stosowne.

.....¹⁶

.....¹⁷

.....¹⁸

¹¹ Imię i nazwisko /nazwa i adres klienta.

¹² Jeśli faktura, specyfikacja wysyłkowa lub inny dokument handlowy, do którego dołączona jest deklaracja, odnosi się do towarów różnych typów lub do towarów niezawierających takiej samej ilości materiałów nie pochodzących, dostawca musi je wyraźnie rozróżnić.

Przykład:

Dokument odnosi się do różnych silników elektrycznych objętych pozycją 8501, używanych w produkcji pralek domowych objętych pozycją 8450. Rodzaj i wartość materiałów nie pochodzących użytych do produkcji takich silników różni się w zależności od modelu. W pierwszej kolumnie należy zatem dokonać rozróżnienia takich modeli, a w każdej z pozostałych kolumn należy podać oddzielnie dla każdego z nich oznaczenie umożliwiające producentowi maszyn pralniczych dokonanie prawidłowej oceny statusu pochodzenia jego wyrobów w zależności od modelu silnika elektrycznego, jakiego używa.

¹³ Informacje, jakie należy umieścić w tych kolumnach, podaje się tylko, jeśli jest to konieczne.

Przykłady:

Reguła odnosząca się do odzieży z ex działu 62 dopuszcza użycie tkania połączonego z wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny. Jeżeli producent takiej odzieży w Turcji wykorzystuje tkaninę przywiezioną z Unii Europejskiej i uzyskaną tam z przędzy nie pochodzącej, wystarczy, aby w swojej deklaracji dostawca z Unii Europejskiej wpisał jako opis materiału nie pochodzącego słowo „przędza”, nie podając pozycji ani wartości takiej przędzy.

Producent drutu z żelaza, objętego pozycją 7217, który wytwarza taki drut z nie pochodzących sztab z żelaza, powinien w drugiej kolumnie wpisać „sztaby z żelaza”. Jeżeli drut taki ma zostać użyty do produkcji maszyny, dla której reguła pochodzenia ogranicza do określonej wartości wyrażonej w procentach wartość materiałów nie pochodzących, w trzeciej kolumnie należy podać wartość sztab nie pochodzących.

¹⁴ „Wartość materiałów” oznacza wartość celną w chwili przywozu użytych materiałów nie pochodzących lub, jeżeli nie jest ona znana bądź nie może być ustalona, pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za te materiały w UE/Turcji.

¹⁵ Należy podać daty rozpoczęcia i zakończenia. Okres nie przekracza 24 miesięcy.

¹⁶ Miejsce i data.

¹⁷ Imię, nazwisko i stanowisko w firmie.

¹⁸ Podpis eksportera (może być podpisany elektronicznie).

C. W odniesieniu do towarów nie pochodzących, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w państwach trzecich, które zawarły preferencyjne umowy handlowe zarówno z Unią Europejską, jak i Turcją przewidujące system kumulacji pochodzenia zakładający stosowanie identycznych reguł pochodzenia

Ja, niżej podpisany, dostawca towarów wymienionych w załączonym dokumencie, które są regularnie dostarczane do ¹⁹, oświadczam, że następujące towary nie pochodzące zostały przywiezione do UE/Turcji z następującą(-ymi) deklaracją(-ami) dostawcy:

Opis dostarczonych towarów	Deklaracja dostawcy (wystawiona w państwie trzecim)

Deklaracja ta obowiązuje dla wszystkich dostaw tych produktów wysyłanych z: do²⁰

Zobowiązuję się do udostępnienia organom celnym wszelkich dodatkowych dokumentów, które uznają one za stosowne.

.....²¹

.....²²

.....²³

D. DO WYPEŁNIENIA NA POTRZEBY STOSOWANIA ART. 52

Ja, niżej podpisany, oświadczam, że:

towary/materiały objęte niniejszą deklaracją dostawcy, wywiezione z UE/Turcja z A.TR nr....., zostały wywiezione do/zostały użyte do wytworzenia towarów wywiezionych do (wskazać nazwę odpowiedniej umawiającej się strony konwencji PEM)..... w ramach porozumienia preferencyjnego..... wraz ze zgłoszeniem wywozowym nr..... oraz świadectwem przewozowym EUR.1/deklaracją pochodzenia nr..... data.....

¹⁹ Imię, nazwisko/nazwa i adres klienta.

²⁰ Należy podać daty rozpoczęcia i zakończenia. Okres nie przekracza 24 miesięcy.

²¹ Miejsce i data.

²² Imię, nazwisko i stanowisko w firmie.

²³ Podpis eksportera (może być podpisany elektronicznie).

Deklaracja ta obowiązuje dla wszystkich dostaw tych produktów wysyłanych z: do²⁴

Zobowiązuję się do udostępnienia organom celnym wszelkich dodatkowych dokumentów, które uznają one za stosowne.

.....²⁵

.....²⁶

.....²⁷

UWAGA: Jeżeli konieczne jest podanie więcej niż jednego świadectwa przewozowego A.TR, zgłoszenia wywozowego lub dowodu pochodzenia, należy je umieścić na dodatkowej stronie załączonej do deklaracji dostawcy.

²⁴ Należy podać daty rozpoczęcia i zakończenia. Okres nie przekracza 24 miesięcy.

²⁵ Miejsce i data.

²⁶ Imię, nazwisko i stanowisko w firmie.

²⁷ Podpis eksportera (może być podpisany elektronicznie).